

STATUIA MÂNTUITORULUI DIN RIO DE JANEIRO - Coautor Gheorghe Leonida -

O familie extraordinară, care a uimit lumea, căci toți membrii ei au adus o contribuție excepțională la progresul României și recunoașterea ei pe plan internațional. Arborele acesta, din care s-au născut membrii familiei Leonida, a fost creat prin unirea fițelor înzestrate de Dumnezeu cu cele mai alese calități.

Acestea sunt: Anastase și Matilda.

Anastase Leonida (1849-1918), orfan de ambii părinți, la 17 ani este ales primar în satul Gârbești din județul Vaslui, la cel de-al doilea scrutin (la primul fiind invalidat datorită vârstei), căci era un om cu calități excepționale și o cinste imaculată. A fost ofițer, ajungând până la gradul de căpitan. Soția sa, Matilda, era fiica inginerului francez Constantin Gill, care a fost educat într-un mediu auster și religios; pariziancă get-beget. Prin această uniune, ca rezultat al întâlnirii lor fugare, în Bucureștiul de altădată și o dragoste la prima vedere (cum afirmă unii) s-au pus bazele acestei familii de români geniali, care au uimit lumea, căci, se spunea „se potriveau de minune”.

Matilda era o femeie stilată, elegantă, inteligentă și de o frumusețe răpitoare, iar el, un om organizat, disciplinat, cu minte sclipitoare și cu o hotărâre fără egal. Din cauza faptului că Anastase era colonel de geniu și mai apoi general, era nevoit să se perinde ca un nomad. E de la sine înțeles că familia îl urma de fiecare dată, copiii venind pe lume în diverse localități.

Cu toate acestea, neprinzând rădăcini în orașele în care ajungea, toți copiii (după unii 10, după alții 11) au primit o educație de excepție. Toți vorbeau fluent mai multe limbi de circulație mondială, toți au învățat carte și au excelat în profesia ce o practicau. Tatăl le pretindea copiilor ca orice activitate ar îndeplini să o facă cu seriozitate, conștiincios, pentru a obține rezultate cât mai bune.

În această familie, atmosfera era favorabilă studiilor, copiii fiind ajutați și călăuziți în a-și alege singuri drumul în viață, dar și îndrumați, atunci când erau în impas.

În cele ce urmează, ne vom referi și vom căuta să vi-l prezentăm pe unul dintre copiii geniali ai generației Anastase Leonida și soția sa Matilda. Este vorba de Gheorghe Leonida, născut la Galați în (1892-1893), dar puțin cunoscut de publicul din România. A fost penultimul copil dintre cei unsprezece ai celebrei familii Leonida.

Ca urmare a peregrinărilor familiei, Gheorghe Leonida vine în București, unde va urma cursurile Liceului „Mihai Viteazul”, după care intră la Conservatorul de Arte Frumoase, secția Sculptură. În 1915 își face debutul în cadrul expoziției naționale a sculptorilor în viață. Odată cu intrarea României în războiul pentru reîntregirea patriei, este mobilizat, având gradul de locotenent. După încheierea conflagrației își continuă studiile de artă (1922-1925) în Italia, timp de trei ani. În timpul activității sale artistice, a primit premii la Roma pentru lucrarea Reveil (Somnul) și la Paris pentru lucrarea Le Diable (Diavolul). În această perioadă a mai realizat și sculptura Eva, care reprezintă o superbă siluetă feminină, executată din bronz. Această operă deosebită este expusă la Muzeul Național de Artă al României, pe spațiul verde din fața fostului Palat Regal.

În 1925, se mută la Paris, unde-l cunoaște pe sculptorul francez de origine poloneză Paul Landowski (1875-1961), unul dintre mari maestri ai ArtDeco.

În anul 1922 se aniversau 100 de ani de la Declarația de Independență a Braziliei, semnată pe 7 septembrie 1822. Cu această ocazie, autoritățile din Rio de Janeiro iau hotărârea de a ridica în

apropierea orașului o statuie a lui Iisus Hristos. De fapt, acea inițiativă mai fusese prezentată în 1859 de către călugărul Pierre Marie Boss și acum reactualizată, pentru a se putea concretiza. Pentru realizarea proiectului acestei lucrări, se organizează o licitație, la care participă trei ingineri, dintre care este declarat câștigător cel propus de Heitor da Silva Costa.

Se cade de acord, după îndelungi dezbateri, asupra stabilirii amplasamentului: Corcovada, un fel de deal-munte, care în traducere ar însemna Ghebosul (datorită formei reliefului), situat în apropierea capitalei (de atunci) a Braziliei, Rio de Janeiro, situat în Parcul Național de la Tijuca, cu o înălțime de 713m. Cu proiectul aprobat, Silva Costa pleacă la Paris pentru a-l întâlni pe sculptorul Paul Landowski, căruia îi prezintă câteva schițe reprezentative. După ceva timp, ca urmare a negocierilor, inerente în astfel de situații, Landowski îi prezintă proiectul „de execuție” autorului câștigător. Brazilianul se declară de acord, iar sculptorul francez îi scrie soției sale, la 3 noiembrie 1924: „Da Silva este foarte bucuros de desenele mele”. Pentru început, renumitul sculptor își formează echipa ce va desăvârși acest proiect grandios. Printre componenți se află și sculptorul român Gheorghe Leonida.

Problema care se pune de acum era aceea de a găsi artistul cel mai indicat, ce va realiza chipul Mântuitorului! Cum Gheorghe Leonida era de acum recunoscut în concretizarea unor astfel de lucrări, Paul Landowski îi încredințează lui această misiune, la care a trudit timp de 5 ani, între 1926-1931. Inaugurarea acestei statui a avut loc în 12 octombrie 1931 și va fi considerată a fi una din cele șapte minuni moderne ale lumii și una dintre cele mai spectaculoase reprezentări sculpturale ale lui Iisus; similar statuii libertății din New York, dăruită acum brazilienilor de către francezi. Pentru realizarea acestei minuni, însă, s-a hotărât ca executarea lucrărilor să se desfășoare pe două planuri: mâinile și fața se realizează în Franța, urmând a fi transportate, cu vaporul, în Brazilia. Când totul a fost gata, Leonida și Landowski, împreună cu întreaga echipă, au hotărât ca, pentru a fi mai ușor de transportat, să împartă în 50 de părți chipul statuii lui Iisus. După traversarea Atlanticului, a urmat asamblarea elementelor componente, care nu a fost ușoară, dar foarte interesantă.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

Statuia, astfel finalizată, are aproape 40 de metri înălțime, 1.145 de tone greutate și o anvergură a brațelor de 28 metri. A costat atunci 250.000 de dolari, ceea ce înseamnă astăzi circa 3.400.000 dolari. Inventatorul radioului, italianul Guglielmo Marconi, a vrut să aprindă luminile statuii din Italia, dar fără succes. Sistemul preconizat de el nu a reușit, dar câțiva ingenioși aflați la fața locului reușesc, printr-o minune, și inaugurarea a fost un moment memorabil.

Trebuie precizat că acest chip al Mântuitorului, realizat de Gheorghe Leonida, are o înălțime de aproape patru metri. Acest monument, statuia Mântuitorului din Rio de Janeiro a devenit un simbol pentru creștinii din întreaga lume. Copii ale statuii mai există în Portugalia și Brazilia (la o scară mai mică).

Revenit în țară, Gheorghe Leonida a continuat să sculpteze.

Din păcate, regimul comunist i-a minimalizat opera, reproșându-i mai ales faptul că a sculptat mai multe busturi ale membrilor Casei Regale, dar mai ales pentru Regina Maria (soția Regelui Ferdinand). Operele sale se pot admira mai mult la Castelul Bran și Muzeul Național de Artă, Muzeul

Național de Istorie, Muzeul Național Militar, Muzeul Tehnicii din București, precum și în colecții particulare. Putem aminti câteva lucrări din creația sa: Nudurile, care reprezintă personaje feminine, ce se disting prin spontaneitate și finețea modelajului, prin armonia părților și expresivitatea formelor, ceva care ne duce cu gândul la arta statuiilor antice (Balerină, Gimnastă, Nud, Nimfă dormind, Nud șezând etc.)

Iată cum și de această dată un român de geniu, recunoscut peste hotare pentru talentul și realizările sale, a fost aproape uitat, în propria lui țară... Acum, în acest centenar, venim să-l facem cunoscut, cu mijloacele noastre modeste, pentru a-i determina pe compatrioții noștri să nu-și uite înaintașii ce au parcurs un drum pe care l-au presărat cu fapte și pilde de patriotism și dragoste de artă adevărată, iubindu-și țara și neuitând că sunt români.

Din păcate, acest mare artist s-a stins din viață mult prea devreme, căci nu împlinise 50 de ani, ca urmare a unei întâmplări nefericite. Voia să culeagă flori de tei. S-a urcat pe acoperișul casei familiei, a alunecat și... a decedat pe loc în primăvara anului 1940.

Prof. univ. dr. ing. **GHEORGHE P. ȚICLETE**

0%

User Rating: Be the first one !

